

מזד אבא ועתה הרי נשלם ליכנס המקיף הא' התחמו' דמוחין דז"א הנק' ל' דללס דאיומא ודאנא וכשלם לגמרי :

עוד (ה) בענין ג"פ ויכולו שבליל שבת הנה בויכולו הא' של העמיד' עולים חג"ת דז"א שהם ג"פ שביעי' הגו' בויכולו וכללם בחז"ד וחז"ד עולים בל' דללס דז"א וחז"ד דבריאה עולים בנה"י דז"א דאז"י וכן כל המדרגות שתחתיהן עולין על הסדר הזה עד שנמלא שעולין נה"י דעשיה במקום חג"ת דעשיה ומקום הנה"י נשאר חלל ופנוי כג"ל בסוד מתלליה מות יומת . אח"כ בויכולו חב' שאחר העמידה לריכה המל' דאז"י לפלות בחג"ת דאז"י כדי לקבל הארה מן המוחין שלה אשר שם בחג"ת ואינה יכולה לפלות רק עד נה"י הנק' מדת לילה לפי שהם המידה והשיו' של קומת המל' הנק' לילה אבל חג"ת נקרא מדת יום וחזר ענין זה . והנה עתה בליל שבת אינה יכולה לפלות במדת יום ולכן נשארה במקומה בנה"י . שהם מדת לילה והארה של המוחין שלה העומדי' בחג"ת יורדת למטה עד מוחין שלה אבל היא אינה עולה . וז"ס ברכה מעין ז' של ליל שבת . והוא כי טוע' כי כל חזרת העמידה דש"ן היא בחג"ת ולכן בשחרית דימוי החול שהיא עולה ממש בחג"ת הנק' מדת יום לכן יש חזרת עמידה גמורה אבל עתה שאינה עולה שם אמנם עכ"ז יורדת הארה מהם אליה לכן היא חזרת מעין ז' ולא גמורה בו' ממש . אח"כ בויכולו הג' של הקידוש מקבלת הארה מג"ר דז"א ע"ד הגו' בחג"ת ח"ס מה שצריך לקבל הכוס בשתי ידיו כמבואר אללנו ע"ש :

ענין (ז) הקידוש הנה ויכולו הא' אז היתה המל' נק' חק"ל כי היא עומדת בנה"י בויכולו הג' נקרא תפוחין כי אז מקבלת מחג"ת אע"פ שאינה עולה שם . וביכולו הג' נקרא קדישין כי עשה מקבלת מחז"ד שהם מוחין ממש דז"א וטוע' כי כל קדיש הוא כחמכה משא"כ בב' ויכולו הראשונים שאינה מקבלת רק מהתפשטות המוחין בחג"ת נה"י ומהארתם . והנה בויכולו הא' הנקרא חק"ל לרין לטוין ביחוד יהו"ה יהו"ה יהו"ה כי אלו הד' שמות מקבלת עתה המל' . וסוד הענין הוא כי למעל' בראש ז"א שם הם המוחין הנק' יהו"ה יהו"ה והתמשיך הארה משם דרך הקוים מיהו"ה וזהו"ה שהם מוחין מזד אבא ודאיומא עד נה"י דז"א כדי שיהי' כח בלחות הארות של המוחין שבתוכם לתת בחי' מוחין אל המל' אע"פ שאין בנה"י בחי' מוחין ממש ולמטה בנה"י דז"א שם הוא יחוד יהו"ה יהו"ה זה בז"א וזה בטק'. וגם כי נ"ה עולם נק' יהו"ה אדני ובאשר תקח הכוס בשני ידך כתיבין כי כל יד היא סוד יוד"ה ה"י שכן יש בב"פ יוד"ה ה"י יוד"ה ה"י עשר אותיות כנגד יוד"ה אלצעות ב' הידים גם כן ה"י היא עגולה בליוור ו' וה' אלצעות הרי יו"ה . ואח"כ יכוין באלו האותיות שהם מלאות כזה יוד"ה וי"ו דל"ת ה"י יוד"ה שהם י"ד אותיות בשם הא' יוד"ה אותיות בשם הב' הרי כ"ח פרקים שבידים הב' ובקידוש יכוין בג"פ הויה דע"ב דיודין בזה האופן ר"ת של יום הששי ויכולו השמים ר"ת יהו"ה ותכוין שיהי' מלאה ביודין הרי ע"ב אחד ומלת ויכלו היא בנימטריא ע"ב וע"ב שיש בקידוש הרי ג"פ ע"ב ובבענין היין עלמו יכוין להמשיך אל המלכות ד' מוחי' מהבינה והס' הויות עסמ"ב וג' אהיה דיודין והסין ואלפין ויש בהם ז' יודין ביהו"ת פשו' כמנין יין וגם יש בהם ביהו"ת מלאים ע' אותיות כמנין יין . וגם הם כוד ז"ס הנעש' אל המל' כל אחת כלולה מ' כמנין יין . והנה ד' ההויות הם המוחי' עלמן חז"ד כלול מחו"ב וג' אהיה"ה הם הלבוסים שלהם שהם נה"י דאיומא ומלא כי היין הם המוחי' ויש להם ב' לבוסים הא' הוא הכוס והוא סוד הנה"י דאז"י כגו' והב' הוא הידים של האדם שבהם אוחז הכוס של יין והם סוד הידים של ז"א אשר בתוכם מתלבשים ומתפשטים הנה"י דאיומא כנודע . גם תכוין לב' הויות דע"ב וס"ג שבהם ז' יודין כמנין יין ואלו ההויות הם אשר בהם אלו מכוים ב' הידים יהו"ה בכל א' מהם כגו' גם ב"פ יוד"ה ה"י ה"י יין גם ע' תי' שיש בטותם הקידוש כמנין יין ועם ב' השמות הרי ע"ב . גם יכוין להמשיך אליהם גם את בחי' הכתר שלה ע"י היין באופן זה כי הנה הכתר הוא ע"י הכאת יוד"ה ה"י יוד"ה הא' יוד"ה ה"י ובהיותם בסוד ריבועים עולים בגי' כתר בזה האופן יוד"ה פ' ה"י בגי' ש' יוד"ה פ'

ה"א בגי' ק"ך יוד"ה פ' ה"ה בגי' ר"ה ס"ה כתר . והנה המילוי לבדו של שם י"ה בגי' מיני מילויים אלו הוא עולה כ"ז בזה האופן יוד"ה שבמילוי יוד"ה בגי' עשרה וי' וא' וה' שהם ג' מילויים ס' הם בגי' י"ו ס"ה הויה וז"ס כי ביה ה' לור עולמים ר"ל ששם הויה נרמז בגי' מילויים של י"ה כגו' . ובקונטרס אחר מלאתי שכ"ז יכוין ע"י ראית והסכלות עיניו בזכום היין וע"כ ימשיך אליה בחי' הכתר ע"ד הגו' . ובקובץ אחר מלאתי שבת כאשר אחרת יכוין ע"י בזכום היין כנודע יכוין כונה אחרת משונה מבחי' חסד והוא שיכוין בשם י"ה אדני"י כי הנה ה"פ י"ה אדני"י הם בגי' בת עינין) שעליה הרז"ל ונותן עיניו בזכום וענין בת עינין אז נבאר אותו בשער רה"ק בענין היחודים בענין יחוד המתח' חיות איש מהיר במלאכתו כו' (ד) ובשפתה הכוס יכוין כי הז' שמות הנ"ל שהם ד' הויות וג' אהיה"ה של המוחי' יכוין בגי' ר"ב ותג"ה וזכ"ח אריותויהם הפשוטות ס"ס שתי"ה :

קודם הכוס של קידוש לרין שיאמר כל המזומר הזה והוא מזומר לדוד ה' רועי כו' בין בלילה בין ביום בשחרית ובין בסעודה מנחה . ובר"ת אך טוב וחסד ירדפוני יכוין שהם כמנין כ"ז כמנין שם יהו"ה . וגם בס"ת אך טוב וחסד יכוין שהם כ"ז והם בגי' שם יהו"ה אלא שבסעודה הלילה יכוין בהויה דיודין ובשל שחרית בההוין ובשל מנחה באלפין . ובשיאומי סברי מרין יכוין כי סברי הם ג' מנינים ס"ד הם בגי' עשר הויות פשוטות ה' דחסדים וה' דגבו' והם ס"ד דסברי' והב' כוללים של החסדי' וגבו' הם ב' דסברי' ועשרה (ה) כוללים שלהם הם יוד"ה דסברי' : **מדין** הוא בגי' שם והוא מ"ש בשם מן שמע וע"ש . ובחי' הגפן א"ס הוא בסעודה הלילה יכוין שהוא בגי' חק"ל שהוא חיבור יהו"ה אהיה"ה יהו"ה אדני"י ובסעודה שחרית לב' הויות ע"ב ס"ג עם ב' כוללים שלהם ועם הסולל לב' . ובסעודה המנחה יכוין להויה דע"ב דיודין ולשם אדני"י והסולל לב' . גם בלילה יכוין להויה דמ"ה ודב"ן ולמ"א אותיות שיש בשם אהיה"ה פשוט ומילוי ומילוי דמילוי והם קל"ח כמנין הגפן' ובשחרית יכוין לשם אל אלהים אהיה"ה (ז) ובמנחה יכוין לב"פ שם אדני"י וח' אריותויהם הם קל"ח . (ז) ובענין סעודה ליל שבת כבד נתבאר אללנו ומלאתי כתוב בקובץ' בזה בסוד האכילה יכוין כי הלחם הוא מחסד והיין מהגבו' (ח) מן בינה מים מן החסד בשר לה' ונלע"ד מן כ"ה ר"ל נלח הוד פרי עץ הוא יסוד הנק' פרי העץ שהוא פ"ת :

בונת ברכת בפס"ג . הנה ברכה זו יש בה ע' תיבין ואינם מכלל ע' תיבין שיש בויכולו והקידוש ותכוין בהם ששם סוד ע' יודין שיש ביד' הויות עסמ"ב ותכוין להמשיך כולם אל הנק' שהיא בחי' כוס היין כג"ל . והנה הנקבה היא הויה דב"ן דההוין ובה ע' אותיות ותכוין להמשיך ע' יודין הגו' בע' אותיות הויה דב"ן שבנק' ובתיבת הגפן תכוין מש"ל שיהי' בגי' חק"ל והוא בגי' ד' שמות יהו"ה אהיה"ה יהו"ה אדני"י . וביאורו הוא שתכוין להמשיך היין הזה הנק' פרי הגפן אל הנקבה הנק' גפן העומדת בנה"י דז"א ובהיותה שם נקרא חק"ל כג"ל ובהיותה שם אתה מוריד לה עתה הארה המוחין של ז"א :

בונת שתיים היין . אח"כ תשתה כוס היין ותכוין בשתימו אל הג"ל כי הנה האדם בעלמו הוא סוד ז"א והכוס אשר בידו היא הנקבה העומדת בחזה שלו והיין שבתוכו הוא בחינת הארת המוחין הנמשכין ממוחין דז"א ועתה ז"א עלמו שופה היין הזה שהם אלו ההארות הגו' וכנכס' דרך פנימיות ז"א כג"ל כי בחי' היין הזה הוא א"פ דמוחין דז"א ואינו א"מ כי הנה הוא בחי' המעשה ואח"כ בוקעים האורות האלו ויולאים דרך דופני גופו דז"א וכנכסין תוך דופני גופא דנק' כדי שיהי' ממש בחי' א"פ גמור והוא ע"ד שאר המוחין הפנימיים שיואל' ממש מדופני גופ' דז"א וכנכסין תוך דופני גופא דנק' ולכן לרין שהאדם שהוא ז"א שותה הוא עלמו היין הז' כו' כדי שירד עד המקום ששם

תפלה טובה קודם כל סעודה מלאתי כתוב בקונטרס א' . ונלע"ד שאינו משם מורי ז"ל . וז"ל זאת התפלה טוב לאומרה קודם כל סעודה מנ' סעודות של שבת וזה סדרה . יהא

הגהות וביאורים : (א) פס"ח ס"ג משער השבת באמצע הפרק : (ב) הרכה ענינים מזה תמלא בפס"ח ספ"ו : (ג) בפס"ח ופס הנוטה כך תכוין בשם י"ה אדני שהיא סוד בת היין כ"פ אדני וה"פ י"ה אדני עם ב' כוללים בגי' בת עינין . עינין במ"ה מ"ס ליל שבת ס"ב משנה ה' : (ד) א"ס לא הבנתי מהשכין [אמר מנחה עינין בלוח הקידוש ומראה כי ההשגחה מדוקדקת האמנם מה שנלע"ד לתקן מכאן ומאוחז היחוד הוא זה כי ה"פ יה אדני בגי' ת' וב' שמות י"ה אדני עלמם הם ג' בת ומלת עינין הוא המילוי של אהיה"ה דההי"ן ומלאה שם כי תדרשנו כנלע"ד : (ה) פ' של ה"ה ונה"ג : (ו) א"ס ע"ה הרי קל"ח : (ז) א"ס ע"ה מלאתי כתיב והוא חסד ומעשה ועב"י כתבתיו וז"ל וכענין כו' : (ח) ומלאתי כתוב ביני שטיי מן בינה כו' : (ט) וכפס"ח הוא כלשון קושיא וא"ת אך שותה האדם המנכר הלא הוא בסוד ז"א והרי הנקבה לריכה לפחות והענין כי שומיהו הו"א וכנכסין הארת אלו בפנימיותו ומשם הם עוברים דרך מיתות דופני גופא דז"א כדרך דופני גופא דנקבא :

שבת אל המל' והיא האוכלת סעודה זו כגיל אצל אינה מקבלת הארה זו אלא באמצעות ז"א כי הוא הוא המקבלת תחלה והוא טומאם אח"כ אלים. ודע כי בכל מקום לא יש סעודה רק כשם בחי' פה (ו) ולכן עתה בלינה שהיא מקבלת מן הפה ד"א לכן יש סעוד' ממש ואינו על ידי תפלה כשאר ההמשכות והעלויות וכן הוא ג"כ בכל סעודות דשבת כמ"ס בכל סעודה במקום הראוי לה. ופעם אחרת שמעתי ממו"ל בענין מספר י"ב לחמים כי הנה הם י"ב כנגד י"ב ימיו או כנגד י"ב חודשי דרישא דאריך או כנגד י"ב תיקוני דיקנא דא"א וכולם יורדים עד היסוד ומה שהיו תחילה מספר י"ב שהם ג' היות עתה בדרתם אל היסוד נעשים שם כמנין לחם שהם ג' היות הנה עתה בדרתם אל היסוד נעשים אותיות מל"ח כאותיות לח"ם. והענין הוא שהם בחי' ג' הנבדלות הנמוקות אשר ביסוד שהם ג"כ בחי' ג' היות כמנין מל"ח ואז מתמתקים יחד ג' הנבדלות ע"כ. התסודים וכו' המיתוק סוה הרוחו הגבו' כי בתחלה היו מרים כבוד הדוכים הקשים ועתה נהפכו לטעם המלח. אשר נהבטל מהם קצת מריחותם. וא"ל מורי הרב משה אלשיך נר"ו כי שמע ממו"ל כי ביום שבת כונה זו תהיה בעולם האלילות וביום החול ג"כ תהי' כונה זו אלא שתי' בעולם הימי' (ה) ואינו לא שמעתי זה וממה שנבאר ב"כ לחמים דסעודת שחרית נרא' כי ליל שבת הם י"ב ימיו ויום שבת הם י"ב חודשי ובמנות שבת הם י"ב תיקוני דיקנא כנגד י"ב: **וניהור** לענין א' בענין סדר י"ב לחמים כי תכוין עד לחמי' שמאל ימין שהם ב' ע"ג ב' הנה הם ארבעה אותיו' הויה אחת אצל ב' לחמים התחתונים הם שני ההי"ן שהם הנקבות וב' לחמים העליונים הם ב' אותיות י"ו שהם הזכרים כי הזכרים הם למעל' והנקבות תחתיהם וכע"ד ד' לחמים השמאלים הם הויה אחרת ב' ע"ד הגו' ממש (ט) ותכוין כי ב' לחמים האמצעים הסמוכים ללד ימין את סוד ב' אותיות י"ס י"ג על ה' והב' אמצעי' הסמוכים ללד שמאל הם ב' אותיות ו"ה ו' על ה' וברוך לו אמר ברכת המוציא או תקח ב' לחמים העליונים שבד' אמצעים ותחבר שניהם בב' ידך וב' שולי' לחמים יהיו דבוקים זה בזה וב' פנים מב' לדיו ויהי' כדמיון לחם הפנים שבמקדש ותכוין כי הלחם שביד ימיןך הוא אות י' של הויה והלחם שביד שמאלך אות ו' והבדך אז ברכת המוציא ובה' של המוציא תכוין אל א' עילאה ובה' של הארך תכוין במלכות ובמלת לחם תכוין בחי"ת. גם במלת לחם תכוין אל הלחם הגו' שהוא בחי' י"ג ימין הג"ל ואח"כ תבצע מן הלחם הימני שהוא כנגד אות י' של הויה כנו' והוא כנגד התקנה אשר משם נמשך הזמן המעולה מכל השאר ותבצע ממנו תחלה שיעור כזית ותאכלנו אתה ותכוין שהכזית הזה הוא כנגד אות י' של הויה שהוא הו"א ואח"כ תבצע בליטע ב' כשיעור כזית ותתן לאשתך ותכוין שהיא כנגד אות ו' אחרונה של אדני' שהיא בעק' דו"א ותכוין שיתחברו וישבו שם **יאהרנהו** (י) ואח"כ תבצע ותתן לשאר בני הסעוד' היושבים שם ובס' סעודת ימי החול יתבאר יותר באורך כל עניני ברכת המוציא וכונה האכילה ושאר פרטיים האחרים אצל בענין אכילת סעודה זו כבר נתבאר לעיל קצת כמות שבה ואמנם דרך קצת' תכוין כי הנה עתה אתה אוכל מן הארה הנמשכת מן פה דו"א וממ' שבו ומן ל"ב נתי' חכמה שבו אשר עתה הם מאירים בל"ב שנים אשר צפ"ך וע"י אתה עומן ולועם המאכל וכבר נתבאר ענין כונת תחינת השמים באכילה בסעודת החול וע"ש היטב פרטיים רבים וכונת רבות:

ואהר האכילה הי' נוסג מורי ז"ל לומר פומון אחד בקול נעים והוא ז"ל תיקון ג' פומונים מיוחדים ע"ד חכמת האמת בכל פרטי הכונות של שבת פומון אחד לסעודת הלילה ופומון אחד לסעודת שחרית ופומון אחד לסעודת מנח' וזה נוסח פומון

הנחות וביאורים: (ח) עיין אמל"י דף ק"י ט"ו י"ו: (ב) א"ס ט"ז כי לתעלה כתבתי שיש באה"ק מ"ח אותיות. ל"ל כי למעלה עיירי כהיה דידון וכלא כהיה דההין (אכ"ח) ועתה מלאחי כ"ה כן כס' אהבת ד' (ג) א"ס זהו ביאורו של דבר כי ר"ת של אה"ק הוא א' ר"ת של ד' היות הם ד' וידך וסם מ' ור"ת של יק"ו הוא עשרה הרי ג"א. וכן ס"ח כל אה"ק הוא ה' וד' היות של ד' היות הם כ' ו' של ס"ת יק"ו הם א"ל והנה ל"א הנזכר הם כ"א איתיות שיש בשם אדני פשוט ומילוי ומילוי המילוי כסוד ועתה יגדל כ"א כה ד' (ד) עיין תו"ת ד"ר ע"א ודק"ד ע"ב ד"ה ומו"ס הרב: (ו) פער"ת סו"א מספר השנה: (ז) נראה פשוט כונת רבינו דלון סוס וכן שיש זמן לאכול רק בזמן שולחן יעקוב' וז"ל אל קרוב הפה. ובליל ש"ק יעקוב' הם בחגיגת דו"א קרוב אל הפה וכן ביום אחר התפלה וז"ל הנדונים כהג"ד דו"א ויקרא סעודה דע"ה שהם כהג"ד דו"א וקרובים אל הפה דו"א כנגד לקמן. וכן בסעודת המנחה ו"א עולה בחגיגת דריקנא דא"א והוא קרוב אל הפה וכן בחפלת שהריה חול יעקוב' עולים בחזרת העמידה בחגיגת דו"א קרוב אל הפה. ש"ס: (ח) וכפ"ה יש ג"א בעולם הכריאה: (ט) כ"ב וד' לחמים האמצעים ג"כ הם הויה אחרת שלישית ע"ד הנזכר ממש ותכוין כי: (י) עיין אמל"י. דק"ב ע"ב שאלה ו' ימיו תו"ת דף מ"ח ע"ב ודס"ד ע"א ודע"י ע"ב ודק"ס ע"ב:

יהא רשוא מן קדם עתיקה קדישא דכל קדישין עמירא דכל טמירין סתימא דכולא דיתמשך טלא עילאה מנינה למילא רישו' דו"א ולהטיל לחקל תפוחין קדישין כגהירו דאנפין כרשו' וחדוה דפולא. ויתמשך מן קדם ע"ה דכל קדישין עמירא דכל טמירין סתימא דכולא רעוהא חגא וחסדא ורחמי כגהירו עילאה וברשות' וחידו עלי ועל כל בני ביתי ועל כל ישראל עמך ויפרקנא מכל עקתינ בישין דיינתן ללעמא יוזמין ויהיב לנא ולכל נפשתינ חגא וחסדא ורחמי ומי' ארבי ומזוגי רויתי מן קדמיה אכיר' (א):

ובלילה יכוין במלת טלא לפל יחק' כהה"ה פשוט ומלא ומלוי המלוי שהם ע"ל אותיות והב' טללים האחרים כלולים בו (ב) ובטל דשחרית יכוין באברהם ובט"ל אותיות שם בד' היות עסמ"ב וב' טללים האחרים כלולים בו. ובטל דמנחה יכוין ביעקב ובסם יה"ו במילוי אלפין שעולה עלוב' טללים האחרים' כלולים בו. וא"ל כג' טללים בני' הם ק"ו וכוללם הויה' דהי"ן שהוא ב"ן ושם אדני' בני' ק"ז כמנין ט"ל ג"פ. ור"ת של שלשה כלולים הללו עולים בני' ג"א וס"ת הם בני' א"ל (ג):

וקודם הנטייה יאמר אתקינו סעודתא דמהימנותא שלימתא דתותא דמלכא קדישא אתקינו סעודתא דמלכא דא היא סעודתא ד' דחקל תפוחין קדישין וז"א וע"ה קאחיינן לסעודא כהדה: **ובשחרית** יאמר דא היא סעודתא דע"ה וז"א וחקל תפוחין קדישין אתין לסעודא כהדה ובמנחה יאמר דא היא סעודתא דו"א וע"ה כו' (ה) אח"כ תטול ירך ורךך שבעת שתננב ירך וכשפיה שתברך עני' תגביה ב' ירך וקופות למעלה כנגד ראשך מב' לדיו ראשך. גם יהי' כ"ז משומד:

ועתה נבאר הכונה הנה ענין נטייה לאכילה נבאר ענינה בענין נטי' לאכילה דימי החול אמנם מה שמוסף בזה עתה הוא כי הנה שם נבאר ענין הנטייה שהיא העלאת הידים כנגד הראש להעלותם אל מדרגתם הא' שהיו משתמשין במקום ראש והנה עתה להורות כי הטוב מקבלי' הארה ע"י הידים העלויים דו"א מן תלת מוחין דילי' ברישיה לכן תגביה ירך עד כנגד ראשך וגם לסיבה זו לריך לברך ברכה זו משומד לפי שהיא למע' כבוד המוחין דו"א ונדע כי עלמא דדכורא כל עובדי משומד ולכן עתה אשר כוננך להעלות את הנקבה ולחדא עם בעלה לריך שהי' משומד. גם בכל נטייה מג' סעודות דשבת לריך לקיים ב' הדברים הגו' שהיה משומד ושיגביה ידיו עד כנגד ראשו:

ענין השלחן ראינו למו"ל שהיה חושש ומקפיד מאד והיו לאכול בשלחן של ד' רגלים כדוגמת שלחן שבתי המקדש גם (ו) בענין הלחם המסודר עליו לריך לזיאר לשים בכל סעודה י"ב לחמים על השלחן כנגד י"ב חלות לחם הפנים ותסדרם כסדר זה ו' לחמים מלד ימין השלחן וו' מלד שמאל השלחן והי' הימני יהיו ג' ע"ג ג' וכן בלד שמאל והג' שבד' ימין יהיו מונחים כעין סגול וג' העלויות מונחים עליהם וכן בלד שמאל חוה סדרן נמלא כי בלד ימין השלחן יש ד' לחמים ב' ע"ג ב' כזה ° ° ° ° וכן בלד שמאל ובאמצען יש ד' לחמים אחרים ב' ע"ג ב' ° ° ° ° כזה אלא שהשנים מופסקים מן השנים האחרים ורווח ואויר ביניהם כי הב' האמצעיים שהם זו ע"ג זו הם קרובים לשני חלות הימנים והב' האמצעיים האחרים קרובים אל ב' חלות השמאלים. וענין זה נמלא מפורש בביאור בס"ה במאמרים דכ"י. והיותם י"ב לחמים הטעם הוא כי הנה עתה בסעודה זו מקבלים הארה מן הי"ג ימין דשערי דברישא דא"א וכבר נתבאר אללנו כי אותם הי"ג ימיו הם בחינת ג' היות ובהם י"ב אותיות והיתירה היא הנימא הכוללת לכל הי"ג ימיו אצל שרשם אינם אלא י"ב ולכן כנגדם הם י"ב לחמים ובחי' היותם ג' היותם שמשפרם ע"ה לכן הם נקראו בחי' לחם שגם הוא בני' ע"ה. באופן שתכוין להוריד הארה מן ג' היות שהם בני' לחם ומכל אותיות שבהם נעש' לחם אחד והויה אחת כעודע. ומשם נמשכת סעודה זו לדיל

שעה

רנז

הנוק' עתה הוא באחורי החזה שלו והאורות היוצאים מן הז"א ליכנס בה אינם יוצאות ועוברות דרך כל אורך מחיצות גוף הז"א דא"כ היה הדבר נמצא שברגע אחד נכנסים בה כל המוחין אמנם בוצינא דקרדינותא כו' וכן כתב בשער הירח פ"ב יע"ש. **וא"כ** הדבר בהיותם זו"ן בסוד אב"א דבוקים כותל אחד משמש בין שניהם כל שכן בהיותם זו"ן פב"פ שהם גופים נפרדים זה מזה. **ומ"ש** רבינו ז"ל בדרוש ששי דעמידה שחרית כי מז"ת דז"א עולים האורות ויוצאים מדרך פיו וניתנים אליה בסוד נשיקין ונכנסים בה ומתפשטים בז"ת שלה לא שייך הכא, לכתחילה שותה ז"א כוס היין כדי שיכנסו בתוכו ועיין מ"ש רבינו ז"ל בדרוש א' דר"ח וכתוב אצלינו בעניותינו שכל יציאת האורות בז"ת הוא דרך פי היסוד ומצאתה כי **תדרשינו:**

בדרושי ליל שבת נ"ב כתב רבינו ז"ל: ואח"כ תלך לביתך כו' וסוד הענין הוא כי הנה בימי החול אין לז"א רק בחינת מוחין פנימים מבחינת נה"י דתבונה והם סוד צ' דצלם דתבונה אבל עתה בליל שבת נכנסים בז"א בחינת המוחין המקיפין שהם סוד למד דצלם דתבונה יע"ש. מצד אחד בחול בכל יום בשעת התפילה גדול מליל שבת שבליל שבת אינו נכנס בז"א זולתי למ'ד דצלם דאו"א ובחול בשעת התפילה באלהינו ואלהי אבותינו נכנסין מקיפין שניהם למד מם דתבונה, ובברכת כהנים נכנסים מקיפין שניהם למד מם דצלם דאבא כמ"ש רבינו ז"ל בדרוש א' דברכת כהנים. אלא ההפרש הוא שבחול אחר התפילה מסתלקין כנודע ואינם מתקיימים בו בתוכו לא כן בליל שבת שקיום ועמדה יש בהם שכן בבוקר ע"י פרשת הקרבנות מתחיל ליכנס מם דצלם דתבונה:

שם כ"ב ז"ל: ובלילה יכוין במילת טלא לטל יצחק ובאהיה פשוט ומלא ומלוי המלוי שהם ט"ל אותיות וב' טללים אחרים כלולים בו. א"ש צ"ע כי למעלה כתבנו שיש באהיה מ"א אותיות כו' אין כאן צ"ע עיין מ"ש רבינו ז"ל בשער הולדת או"א וז"א פ"ג כ"ג שבאהיה דקס"א וקמ"ג יש במלא דמלא שלהם כ"ז ועם י"ד אותיות דפשוט ומלא הרי מ"א אותיות אבל באהיה

שם בקידוש ד"ה כונת שתיית היין כו' ועתה ז"א עצמו שותה היין הזה שהם אלו האורות הנז' נכנסין דרך פנימיות ז"א כו' ואח"כ בוקעים האורות האלו ויוצאים דרך דופני גופא דז"א ונכנסין תך דופני גופא דנוק' יע"ש. גם כי האי גוונא כתב רבינו ז"ל בדרוש ד' דפסח גבי שתיית ד' כוסות יע"ש. ואע"ג שכתב רבינו ז"ל בשער תיקון הנוק' דרוש ד' ס"א [ז"ל:] והנה מקום

ציונים והערות

סב שעה"כ

פא ע"ח ח"ב דף מ"ח ע"ב

ס שם דף ע"א סע"ד

נב שעה"כ דף ע' סע"א

פג ע"ח ח"א דף ע"ט ע"ד

דף ע"ב ע"א

הארה כגודו למעלה כי כאש גבורתו בסוד האש אחר ימינו
 לאכפייא דין לפיך נקרא אכבעת הימין ה' יבועות כי כל
 חזרה היא דין אבל הוא ממותק בסוד החסדים לפיך נשאר
 הכוס בימינו ויגביהם בשעה שמכרך עליו ויכוין בהביט אל
 היין לעשות כתר לנור' וכ"ל והנה עכשיו שעולה ז"א למקו'
 הכלם הנה ת"ת אמה נעשה כתר ז"א ועיני ז"א נהרין מנ"ה
 אמה דאונן ל' דגסס להוסיף האר' על דאש טקבא זה תוס'
 נקרא כתר דטקבא בסוד נשמה יתירה ומגביה היד עם הכוס
 של קידוש עד לבו למקום שמתגלגל החסדים בצ"ש של ת"ת
 לקבל הארה שם ע"כ .

סברי מרנן סברי ג' יו"ד היות פשוטים שרם ה"ח ה"ג הם
 ר"סוב' כוללים של ה"ח וה"ה הרי סב"ר גם י'
 סברי כללית ה"ח וה"ג הם י' לוכר ולוקבא . מרנן מספר
 רש"ה יצ"י עם ב"ן דפניס כמדוע . מרנן ג' ש' ופי' כמו
 שביארנו בשם של שבע ישראל . אח"כ תליל ידן וכבר אמרו
 כוונתינו יך ראוי שתגלגל ותגביה ז"א עבר ראשך בעת
 שתגבש וזהו להורות עליה קבלת ה"ח' ע"י הידים העליונים
 מן המוחין דז"א ריש' דל"ג ולכן תגביה ידן עד כנגד ראשך
 ולכן ג"כ רחוי ליות נמוך כי הוא במקום מוחין דז"א .

צמח וכן אמרו לי החסדים שדמיון ל' היה טוב למנוג
 הכוס וכז' גם י"ל החסדים כזוה' שמואל ויטל ורו
 שאביו היה טוב כשהיה עוש' המנוג' לקח ב' ככרות העליוני'
 והיה מדביק אותן אב"ח ולא היה יוגע בב' ככרות התחתוני':

פרק י"ז בו יבוא' כוה' יבוא' לנחמיה וכזוה'
 הריה . בעיני הלהם המבורך על
 האולתן כריך שתשרר' שיהיו י"ב לחמיה ו' מצד ימין ו' מצד
 שמאל והשש' של ימין יזיה ג' על ג' והשש' של שמאל ג' על ג'
 עממם יהיה כעין סגול' זה סדרן ממש נמצא כי בלד ימין
 הם ד' לחמיה ב' על גבי ב' וכן בלד שמאל . . .
 הם ד' ב' על גבי ב' ובאמצעים ד' לחמיה
 אחרים רק שהם מוכסיקין בנתים שהם ב' ::
 לחמיה אכל אותן הד' כל ימין ובי' אחרים
 מצד שמאל אכל אותן הד' אשר שם . . .

מהחברים בכל סעודה ויסעודות שבת ומזאלי שבת בכלל
 כריך להזכיר ונמיר הליין סעודתא מהימנותא
 עלימתא ומסדר י"ב ככרות על שלושה ערב שבת ויאמר דא
 סעודתא דחלל תפוחין וזעיר הנפין ועתיקא קדישא יתיין
 לסעדא בדה וסעודה זו דיתאק שיהא בעל הסעודה שהוא
 מכהינס וכל המענג סעודה זו כיוול מחבלי מניח וגם יסודת
 שחיות כסדר ח' ככרות ויאמר דא היה סעודתא דעתיקא
 קדישא וזעיר הנפין וחלל תפוחין קדישין תתיין לסעד' בדה
 ורוא נגד אברכס סבה הסודא יבזכותי ניטול מדינה כל גיהנס
 ובמנהג מסדר הרבע ככרות ויאמר דא היה סעודתא דזעיר
 הנפין וחלל תפוחין קדישין ועתיקא קדישא תתיין לסעדא

בדה' והוא נגד יעקב אביהם של ע' נפש ובזכותו יטול
 ממלחמות גוג ורמגו ובכל אהר מג' סעודות לא ינקוט בידים
 הלא ב' ככרו' ומכווין ומניח לכו על גבי תרי אחרוני עליוני'
 נגד י"ו תחתונים נגד ה"ה (רמזו לחיזונו עליון ותחתון וזו
 רמז עונות של תלמידי החכמים מליל שבת לליל שבת ורמז לזה
 ובמרו ב"ני ישאל' את' השבת ר"ה ביהא ומלת ומרו כמו

ואביו שמר את הדבר וכו') ולעולם יבצע מימיות ואחר
 הדלת מזאלי שבת יסדר ב' ככרות ולא ינקוט בידים אלא א'
 ויאמר דא היה סעודתא דדוד מלכא ובזכותו ניטול מחיבוט
 הקבר . הרב ז"ל היה מזהר לאכול בשבת על שולחן של ד'
 רגליה בשבת וי"ט שהוא דוגמת שולחן בהמ"ק ומשם הרב ז"ל
 אמרו שצריך שיכיה ארכו י"ב טפחי' ורחבו ו' טפחים וגובהו
 לא פחות מט' ולא יותר על י' ע"כ מהרב . אמנם דע כי
 הזעיר הנפין מקבל האר' סעודה מן י"ג ימין לשערי דריש'
 דעתיה וכבר בארט כי אותן ה"ג נימין הם ג' היות ובהם
 י"ב אותן כי התורה היא הכולל של כולן אך שרשם אינו רק
 י"ב

מלוי שהם מלאים יוד ואו דלת הי יוד הם י"ד וי"ד שניות הם
 כ"ח פרקין ובלקחו הכוס יכוין שהוא ג' אלהים והם ה'
 אותיות נגד ה"ג נגד ה' אותיות אלהים ויכוין בג"פ י"ה
 שהם ג' ארם יו"ד ה"א וה"א ובלקחו הכוס כשתשים שם
 י"ה על יו"ד ה"י יו"ד ה"י יעלה אלהים ע"ה ויקחהו בימין
 להורות שהוא עתן לה ה"ג ממותקות בימין בי"ן יכוין לעשות
 לה הכתר כי בג"פ ויכולו א' נגמח הוד יסוד וא' בחג"ת
 וא' בחב"ד והיין הוא כתר לה וצריך לכוין ג"כ בד' מוחין
 הנמשכים לה מגביה שהם ד' היות וג' אהיה דה"י שבהם
 ז' יודין בהיותם פשוטין ג' י"ן גם יכוין במלאים ע"ב ס"ג
 מ"ה ב"ן יש בהם ט"ל אותיו' והג' אהיה דודין דהלפין דהיין
 ל' אותיות הרי ע' אותיות עם כולל יכוין עיר שהכתר שלה
 היא ע"י הכאות יו"ד ה"י יו"ד ה"ה יו"ד ה"א שההכאתן הוי
 כתר כינר יו"ד פ' ה"י ג' ש' יו"ד פ' ה"א ג' ק"ך יוד פ'
 ה"ה ג' ר' הרי הכל בג' כתר ומלוי שם י"ה בג' מלאי' אלו
 עולה כ"ו שהו אהיה כינר ו"ד שביוד ג' י' ויה"א שבמלוי היין
 הרי כ"ו והוא סוד כי ביה י"י צור עולמים פי' כי בשם י"ה
 רמז שם הויה ע"ד הנ"ל אח"כ בקידוש מקבל מג"ו ו"ס
 קבלת הכוס בב' ידיו וכבר נת"ל ותכוין כי היין סדר ד'
 מוחין שהיא מקבלת עתה והם ע"ב בחממה ס"ג בבניה מ"ה
 חסדים ב"ן גבורות הם ד' מוחין ד' היות ומתלבשים בה"י
 אמא ג' אהיה דודין דהיין דאלפין והרי ד' שניות ובהם ע'
 אותיו' כמנין י"ן והיין יש לו ב' לבושי' א' ממה הכו והם כה"י
 דאמ' שבתוק' המוחין שהוא היין והב' ידים דהרם האותו' בהם
 הכוס והם סוד הידים דז"א אשר נה"י בתוכם בן מתש-טיס
 צפטימם גם תכוין לו יודין שבע"ב ס"ג אשר אלו מוכינים
 בהם בב' ידים יהיה מכל א' מהם כמבוא' אצלו גם תכוין
 ע"י ראיות עיקר כמים להמשיך לה כתר כינר יוד פ' ה"י ג'
 ש' וכז' ככ"ל והנה כאשר תתן עיקר כוסם תכוין בשם י"ה
 ארני שהוא סוד בת עין ב"פ ארני וה"פ יה ארני עם ב'
 כוללים ג' בת זהו בשין השמאל וה"פ הויה הם ה"ג ק"ל
 ג' עין וזהו בשין ימין (בס"א ואם תגלה ה' היות בס"ג
 ועם ב' אותיות ו"ה המגלימין שם ס"ג לס"ה ונעשה ה"ס
 כמנין ב' ארני שבעין שמאל ואם תקח ה' היות ס"ג ככ"ל
 שהם ה"פ ס"ה ותקרא עממם שם י"ה ככ"ל בשין שמאל הרי
 ה"פ ס"ה ו"ה הם בת עין ימין ג"כ כמו שפי' בשין שמאל .
ענין הכתר בל"ג כבר נת"ל ועם כתבנו סוד היין כי
 הוא ע' והם ז"ס נמשכת אל המול' ע"ס והנה סוד
 ע' אלו הם סוד ד' אותיו' הויה שבו ביסוד שבה ומכת הארה
 הויה נעשה שם כתר לרישא דז"א ומטבור אמא
 לביטה .

מהחברים כשמקבל בב' ידיו הכוס ומגביה מהארץ
 יגביהנו בב' ידיו ויכוין ברגביה זו שבכל יד
 יש בו י"ד פירקין וקפ' א' הרי י"ה פעם אהר נגד החכמה
 שמתנו עממות כל הנותן עוד כל אחד מכפות ידים עגול
 כעין ו' ועם חלוקו' ה' אכבעו' הרי י"ה נגד בינה שהיא נותנת
 האור' כטע' ויאמר י"ו אלהים עוד כף ג' י' וי' עול' ק' כמנין
 יפ"ו יהיו רבוע י' פשוטה בלי מכ' ועם מסנה ה' אכבעות
 הרי י"ה נגד דעת שאינה אלא הארה לפיכך בל' רחיותו
בחושב' בעלמ' והכל להורו' כי אלו עשין ומכווין' שקריב' ה"ח
 אורה מן י"ה שהם חב"ד דז"א שכולם תחתונים בהם י"ה
 וכולם נרמזו בכוס ובכל א' מבשית הידים בג' דרכים ככ"ל
 וכן היין שנתקו הכוס כריך להביט שעולה ע' לרמז לו יודין
 דע"ב ס"ג א"ה או לרמזו ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן בהבא ע"ב ס"ג
 בחו"ב סלו מ"ה וכו' כדע' אבא חו"ג וקסא ק"ה קמ"ג בחב"ד
 אמא עם כולל ע' אותיו' גימ' יין והיין גזוז חוק הכוס ובתוך
 ב' ידיו הם ב' לבושי' לרמז שהמוחין מלובשי' ביסוד אמא
 והוא כוס ג' הלהים ביסוד אבא יש בו כללת חו"ג ה"ג ה"ה
 שכתבנו י' אכבעות המתפשטין למטה מהכוס כמו שיסוד אבא
 מתפשט ויזא' למטה מיסוד אמא ולפי שרוב התפשטות מעלה

שפת אמת

מכאן קיבץ האורות דנח"י דאימא שמתקבלים כחיה מזה יעש' הלב יע"ש הרי דהלב הוא כבינה ממלא דהא והא אימא ואלו ואלו דא"ח והוא רלעולם עיקר מושב הכינה הוא כמות יען דהכינה היא הנשמה והמחיה הוא משכן הנשמה כנו' אבל יען דהלב נבגשה מכאן קיבץ אורו' נח"י דא"י וכו' לכן נק' על שמה כינה לובא ועיקר הלב הוא כו"ש שהוא רוח והלב הוא משכן הרוח כנו' וק"ל:

עוד

נתייבץ לבי לקור בחכמ' הולחבין אמרי כינה כמ"ש כינה לובא וכו' הלב המיון דלכאורה נראה הסך הפסוק' כפ' אשא שנא' וכלב כל חכם לב נחתי חכמה וכן כפ' ויקהל נא' כל איש חכם לב אשר נתן ה' חכמה כלבו הרי דהחכמה היא כלב ולא הכינה וכמו כן קשה מ"ש מוחא חכמה ועד"ו ק' על דכינו הארז ו"ל שכ' ככ"מ דהחכ' היא כמות:

וחזה

היות להרב הנדול מוהר"א ו"ל בס"ה מדיכר קדמות כמע' החי"ת אר"ג שהבי' משם הרב ז"ב ו"ל שכ' דהע"ה היה סוכר דהחכמה היא כראש ולזה פתח ספרו באשרי אוחיות ראשי ושהע"ה סבר כי החכמה היא כלב ולכן משלי המ"ם רכתי שהיא באמצע אוחיות כמו הלב שהוא באמצע הגוף ודעה"ה אמר על שלמה בני אש חכם לכ"ך ד"ל אש כוונה לאמת דהחכמה היא כלב ישמח לבי נס אמי כי בכל ארס מתקנא חוץ מכנו וכו' עכ"ל. ו"ל איך דהע"ה היה סוכר דהחכמה היא כראש הפך מקרא מלא כנו' ומן התימה על הרב מוה"ר ו"ל איך לא נתעורר בזה:

והנרע"ד

לומר כדרך פשוט הוא ע"ד מ"ש כענין הכינה דהא והא אימא והוא רלעולם עיקר מושב החכמה היא כמות דהמחשבה הוא כמות וכו' דהמחשבה הוא כחכמה כסוד כך עלה כמחשבה אבל היא מחפשטת כלב כדי להוסיף המחשבה מן הכח אל הפועל יען דכמות המחשבה היא סתומה וכשמחפש' כלב מהקבלות המחשבת דהלב פתוח יותר וכן כחב דו"ל עיון לעיל בקו' אל"י בת' הכא"ק אות כ"ה דהמות שולח אל הלב דרך הגידון הנמש' ממנו דוחניות וך ונק' כה ההרנשה יעש"ב הרי כסדרא כמ"ש:

ועוד

אפ"ל ט' אחר איך החכמה היא כלב והוא דמאחר שכת' דהלב נעשה מכת קיבץ האורות דנח"י דאימא המתקבלים כחיה וכו' וכבר נודע דאור"ה הם תרין רעין דלא איתבשין לעלמין וכו' כלולים זה כזה בסוד הכן בחכמה וחכם כבינה א"כ החכמה נ"כ היא כלב באופן דמ"ש דהע"ה וכו"ש שהע"ה האוהא אוקא ואלו ואלו דא"ח:

ג"ה שאלה

זו שאלו חכמי המערב ו"ל הלא הוא כתובה בס' הישר נח"ש למוה"ר החקיר ו"ל עמ"ש הרב מ"ח ו"ל בס"ה דסוד הברכה ר' כליל ש"ק שהיה אחת קדשן הוא סוד הקידושין שנתן החתן לכלה. והברכה ד' ריוס ש' שהיא ישמח משה הו"ם הסכלונות דשולח החתן לכלה. והברכה ד' דמוסף הו"ם המשתה שבושה החתן כיום חתונתו. והברכה ד' דמנחה שהיא אחת אחר הו"ם יסוד חתן וכלה. וכערכיה דחול כתב כדרכה אחת חתונתו שהוא סוד הכעילת מנוה שבוש ו"ל תורש כו ביום ש"ק היה יום חתופו ע"כ. והמה ראו כן תמנה דהוא הפך פרק כל כתבי רבינו ו"ל והוא ק"ל דסוד רחוב הוא כש"ק ואיך כ' הוא ו"ל דהוא כליל מ"ש ועשה כל השבת

ובו' כן הוא האמת הכלל אשר לפרש הלשון דהפה פה דהב' ורועות הם כנגד החכמה והוא דהנה נודע כי החכמה היא מקו ימין חח"ן שהוא כחמד אמנם כ' דו"ל כע"מ שכ"ט פ"ה ה"ד לעיל בקו' אמל"י במע' הח' אר' מ"ה כי החכמה שורשה היא נבורה כי לכן חכמה דא"ח נחלבש בה נבורה דעתיק יע"ש א"כ כמלא דכספ' החכמה יש חו"ג א"כ יזה כו"ג רבינו שכ' רב' ורועות לומין ולשמאל דהיינו חו"ג הם כנגד החכמה ושמים זו שמענו:

ומ"ש

דהלשון נגר הכינה גם זה יוכן כמ"ש רבי ו"ל עיון לעיל במע' הלמ"ד אות י"ז דהלשון הוא מבחי' אלה"ם ולכן לשון' נ"י אלה"ם דיוו"ן נ"י ש' ואלה"ם פשוט נ"י פ"ו ס"ה לשון' וכבר נודע דהכינה נק' אלה"ם עיון כמ' הכי"ת אות כ"ו וא"כ הלשון הוא נגר הכינה:

דן והואיל

ואתא לידן דרבי הפתיחת' א"ח רחמימי נימא ביה מלחא מה ש"ל כמ"ש מלכות פה דהנה נודע דהמל' היא סופה דכל דרגין ומקום המל' היא תחת היסוד בבחי' עטרה וכמו שבין הוא מתייר כליור ארש ישר כשיעור קומה העליונה וא"כ איך היא כפה שהוא למע' מחנ"ת נה"י וליכא למימר דמ"ש מל' פה היינו פי האמת דהיינו עטרת היסוד רכן הוא האמת רשם הוא מקו' שהרי קיים עוד תורה שבעל פה קרינן לה דמשמע שהיא הפה העליונה:

האמנם

יוכן כמ"ש דו"ל כע"ח עיון לעיל במערכת הו"ר א"ח מ"ג דשם הבאקו הקד' זאת אבל הוואה יראה דשם יש עירוב פרשיות ולא נכתבה ביושר ועיקר אמתות הקד' זאת שורשה פתוחב' מ"ארכב' ו"ל כהקד' כראשית וראיתי להעתיק' פה כיון שהיא הקד' וקרה ולריכא לכמה מקומות ו"ל דע כי בכללות הפה יש כו' י"סוקה י"ס דכינה דהיינו הפה מל' שבה. השפתיים נו"ה. הלשון יסוד ות"ת. השיניים ל"כ נחי' חכמה והחיד לחכמה. ולחי העליון ותחתון חו"ג. וברון כינה. ומה שלמע' מן הפה דהיינו הראש שס' יש ו"ס אחרות והם בחכמה דהיינו החוטם כמל' כסוד ותהלת' אחרות לך. העיניים נו"ה. האזניים חו"ג. המלח כינה. בין העיניים ת"ת כסוד הדעת. והמות חכמה. והקרקפתא דרישא כתר עכ"ל. ומעתה הוכן הענין דמ"ש הפתיחת' מלכות פה היינו כו"ם שכתב:

ובזה

פירשתי מ"ש דו"ל כש' רוח"ק בדרוש א' ו"ל ולכן אין הכינה מבלה האוחיות רק במקו' ובחלקה שהוא כמלח וכו' וק' דהמלח אינו מקום כינה אלא מקו' הדעת כמ"ש כזה השערעלמו ככוונת האפרוכש' הכוונות ככוונת הרוח ולפי' סיניחא דהמלח היא כינה דחכמה ודוק ושו"ר בכתבי הרה"ק הרא"ש ו"ל שכ"כ:

עוד

י"ל ברכי הפתיחת' א"ח כמ"ש כינה לובא דלפי' היאך יתקיימו כל כתבי רבינו האר"י ו"ל בכל מקום שכ' דהמוחין הם חכ"ר א"כ הכינה היא כמות ולא כלב וכאן א"א לחלק כמו שחילקנו בענין הפה יען דזה שכ' דו"ל דהכינה היא כמות מיידי כו"ם שכללות הנף כנודע והכינה דא"ח שכתבש ככר כ' שהיא המלח וכינה שכתב היא הגרון א"כ דברי הפתיחת' א"ח כמאי מתוקמא:

ואפ"ל

עפ"י מ"ש לעיל בקו' ש"י במע' הלמ"ד אות כ"ה משם דו"ל שכ' דהלב נעשה

אהבת ה'

לאו א"ל רב"ת המלוכה שילחי אתר התו' ונתלכשו כאלילות אתר התו' אלה פי' שאחר התו' נתפשטו ככל האלילות. כמ"ס נע"ח פ"ה ס' התיקון והשקל מלאטו הון לנו דגל דגול ומפורסם דג"ר דכל פרטופי האלילות ואלו קודם התו' והיוון השתא דע"ס השרשיות ישנם ככל פרטוף ופרטוף ע"ס שרשיות בה"פ א"ה הכלליים, וע"ס שרשיות בה"פ אבה וכו' וכל פרטוף מהה' ג"ר שלו לא נסברו, וז"ת שלו נסברו, כמי שסלקו לנו מתם קובכ"ה ותו לא מדו :

גולגלתא דרישא חוררת לאי ביה
ישירותא וסיומא

מה ששינה בלטינו הקדוש והטקור גלגלתא דרישא ולא אמר חוררת גלגלתא אי חוררת דרישא, הוא כהקדים לך לומר רבה"ה עלמי אית ביה תלת רישין גלגלתא והיירא ומותא והחוררת עם היותו מותא לגבי גלגלתא אכל הוא גולגלתא לגבי מותא סתומאה. לכך אמר הכא גולגלתא דרישא חוררת שהוא רישא עילאה, ולא גולגלתא תניינא כי אם רישא חוררת ולכך קא מקיים עליה וקאמר לאו ביה שירותה וסיומא כי מרוב העלימו לא ופול עליו רש וסוף ועעמא דמילתא כמה שהקדים לעיל כענין ע"ס השרשיות ולפי פשוטן חנו אומר לית ביה התחלת שהיו עי"ו המסלומי לי' הוא לעילא מניה ולאו סיומא שערין חנ"ה ונה"י אכל האיירא חינו נכנס במספר הט"ס חנו' :

קודטרא דקטפיי אתפשט ואתנהיר
ומניה ירתון צדיקייא ד' מאה ערמין
דכסופין לעלמא דאתי

הם הד' חורתי דמלך האחור והנה עם היות שהח' חורתי דמלך פנים עם הקוא חוררת דו"ג הכוללם נמשכים לזר פנים ודמלך האחור חמר אתפשט שניראה מה שאין כן דמלך פנים הוא דפנים חף על פי שעלמיתם נמשכים לפנים אכל משם ולמטה הארתם ולא עלמותם ממש אכל חורתי דאחור נמשכה לכונניתם כין ב' כהפיים עלמותם ממש כנראה מכסיי אחזה אלוה, ולזה אמר אתפשט ואתנהיר שלא חמר כיון דאתפשט נחלסים ח"ו לכך חמר ואתנהיר ומ"ס ימניה ירתון צדיקייא כי הלא החורתי שחלקים לשלשה חלוקות **חב"ד כדאיתא בע"ת פי"ג מש' י"ג ס' א"ה לפיכך ח"ו נמשכים לימין ולשמאל מלך פנים אכל הרעת שהוא באמלע מלך האחור וכיון דחסר גניו בפומא דחמה דכיון וכן גס כן הגבורות כנודע לבן הדזיקים שכו' זריק יקוד עולם ירתון אותם ארבע מאה עלמין דכופין דכללות הארבעה ירוין דע"ב ואומר לעלמא דאתי כמו שנודע ככוונת דכרכת אבות כענין וי"ס כ"ב תחית עלמא דאתי שהיא הכינה ולפיכך מאחר דל"ה הכלליים ר"ל א"ה עילאין וישסו"ת נכללים ככולם עד שמגיעים אותם החורתי לרישא ד"ה נמלאת אהא אומר שסופם בעלמא דאתי היא כו' הכללות שעל ראש ו"ה שהרי אחיות ו"ה עיקרו בחורתי דאחור כי היא נקרא דעת כדרך כלל לאלילות לפיכך עיקר אחיותו כחינתו דאחור כנודע ככוונת השלש עשרה מרות דיועבר לכך ירתון לעלמא דאתי וקולטרא דקטכא בפירושו על הזוהר קליטת הדיוכוק ופירוש קיטפא לשון דיוכוק והוא**

מהאי

והוא הוא הדבר אשר דברנו לפי שעלמותם ממנו נחל ו"ח ואיננו הארה בעלמא
 הווריות במגדל הפורח וה"ס הלכנוניות שכעורף ח"א דוגמת מה שהמר בענין כתר
 ה"ח כנזכר בע"ח שער ו"ג פ"ה ועוד שם ומאירוס כרוסיה ממנו למעלה ולא בדוקנה
 המנס חסר שהאורה כרוסיה נמשכת אחר כך הארתה גם כן ויולתת לחץ ומשלמה לו
 י"ג תיקוני דיקנה יע"ש . ונן התומת על הרו"מ ו"ל שפירש קולטרת הוה הקולח השערי
 שנקרה כך כי להדיח הכינוי ולה"ה קאמר שהדיוקוס ירתי לחוורתו בענין היתרון שיש
 לשערות על החוורתו והחוורתו על השערות . וכע"ח פ"ה מש' י"ג שער ה"ח על
 סוד הלכנוניות שכעורף ה"ח שם כתוב **א"כ** שנה"ו החדשים תלוויס כאחורי ו"ח
 והוא הלכנוניות וכן כאן נה"ו החדשים דעיו ותלוויס ודברי פיו חכם קוהשתא
 קאמר ומניה ירתין לדיקויה חרבע מהם כי כל כחונת נה"ו שבעולם הם לדיקוס
 כידוע ומפורסם :

נטיף טלה שה"ס ד' מוחין עסמ"כ
 שבהם ט"ל אותיות והוא נקרא
 טלא דאברהם כסעורת שחרית דיוס שכת
 קדם כנזכר בכיוונות ולפיכך מהאי חוורת
 שהיא בחי' החסד נטיף האי טלא דאברהם
 כי כל כקר חתער מרת החסד ועל כן
 קאמר כל יומא והוא בחינת טלא דאברהם
 שהוא עסמ"כ הנזכר שהוא בחינת אותיות
 ומספרם למ' דעסמ"כ ולזה קאמר רכל
 חקל תפוחין נטופין בחי' מספרים דכיון
 שהנולגלתא היא חוורתא שהוא החסד ולכן
 בסעורת שחרית רשכת קרש הנק' סעורתא

מהאי קולטרא דקטפא דהאי
 גודגלתא חוורתא נטיף טלא כל
 יומא דההוא זעיר אנפין לארת
 דאתקרי שנים וביה זמינין מתייב
 לאחייא לזכנא דאתי דבת"ב (כדאשית
 כ"ו) ויהן כך האלהים מטל השמים
 ואתקרייא רישיה ומההוא ז"א נטיף

דחקל תפוחין
 וכל חקל תפוחין נטופין מההוא וכל
 טלא

דעתיקה קדישא נטיף האי טלא וכל יומא על ידי יש"ח בתורה וכתפלות נטיף לו"ח
 דעובי ורוחכ כי כן כוונת כל מלוח ומלוח ועבודה כדרך סתם עם היות שגם פרלופי
 האורח נתקנים כמ"ש בע"ה והנה דקיק כלשוננו הקדוש והטהור הקאמר להווא ז"ח
 ולא קאמר לו"ח סתם ומורה מקום גם פעם אחרת באומרנו לחתך דחתיקרי שמים ועוד
 באדרת רבא קדישא לושנא אחרינא נקט באומרנו להווא דלבר אכל דכיון רכל מגמתו
 באדרת זוטא קדישא לכאר ח"א ווא שתופסים לא"ח מגדון עד טיבורו שהם בחינת הרוחב
 והעובי לכן לנימיקיה אייל ומפרש לחד שיטה והוא כמה שכתב רכל הפרלופים שהיו
 באורח נעשו כרוחב כדו שיתבללו כל הפרלופים זה בזה, והמשל בזה דרך כלל רכלל
 הגה ח"א שהוא אורח כל האילנות נעשה כתיים לכל פרלופי האורח ונמלא עצמותו
 הקודמת נעשה בעובי זה כתוך זה וכן כולם, והוא כתר מכתב עלמו, וחכמה שהיא
 ח"א עילאין שכו שמגדון ועד החזה נעשה מכתב דח"א, וכיונתו שהיא וסו"ת שכו
 שמחזה ועד טיבורי נעשה מכתב יסו"ת. וז"ן שלו שמטיבורו ועד רגליו נעשה מכתב
 ז"ן קרו ככלל מכל הכתיים דכל הפרלופים ונעשה פרלופו של האורח ואחר כך ח"א
 האורח

אהבת ה'

דאוריך מכל החכמות חכמה דאוריך נעשה כתר לא"ו דאוריך המלכות כשה לפרטוף
 א"ו דאוריך נמנחת חכמה של א"ו שיהיה למטה מכתרו עלתה והלכותה כתר זה על
 גבי זה להעשות כתר לא"ו דאוריך וכן בנתה עלתה והלכותה לחכמתו כרו שתהיה
 כתר ליסודות הנקרא כי ו"ן שלו עליו והלכותו לבינתו לשהיה כתר לו"ן דאוריך
 נמנח כל פרטופו שהיה באוריך נעשה ברוחב וכעובדו על דרך זה א"ו נעשו חכמות
 לכל הפרטופים כי כתרם נעשה חכמה דא"ו שמנרנו עד החמה וחכמה שלהם שהם
 א"ו עילאין שלהם עלה על גבי כתרם הנזכר ונעשו חכמתם עלמם ובינה שלהם שהם
 יסודות עלה על גבי חכמתם הנזכר ליעשות חכמה ליסודות האילנות ו"ן שלהם עלה
 על גבי כונתם הנזכר ליעשות חכמה לו"ן האילנות דאוריך הרו כל בחונת ה"ו עלה
 זה על גבי זה ברוחב וכעובדו להיעשות חכמות לכל פרטופי האילנות דאוריך וכן יסודות
 כתרם לבינה דא"ו שמתחום ועד הטיבור וחכמתם על גבי כתרם לבינה דא"ו דאוריך
 וכונתם לבינה פרטופם דאוריך ו"ן שלהם על גבי כונתם להיעשות כונה דו"ן דאוריך
 הרו כל פרטופם עלו זה על גבי זה ברוחב ופעובי להיעשות כונה לכל פרטופי האוריך
 וכן ו"ן האילנות כל פרטופם נעשו ו"ן לכל פרטופי האוריך כי כתרם נעשה ו"ן דא"ו
 דאוריך שמטבור ועד רגליו וחכמה דו"ן עלה על גבי כתרם להיעשות ו"ן לא"ו עילאין
 דאוריך הנקרא חכמה ובינה דו"ן עלה על גבי חכמתם להיעשות ו"ן ליסודות דאוריך
 הנקרא בינה ו"ן דו"ן עלה על גבי כונתם להיות ו"ן לו"ן דאוריך הרו כל פרטופי
 ו"ן עלה זה על גבי זה להיות זעירים לכל הפרטופים מחלי תפארת ראימא ברוחב
 ודעובי ולזה קאמר הכא לההוא זעיר אנפין הידוע שיעקרו היה כל כחונתו זעיר
 אנפין לזה קא חתים עלים לתת דאתקרו שמים שהם תפארת ראימא דעובי שמסם
 התחלת כל הזעירים דאוריך וברקדוק נמדן לההוא זעיר אנפין לכל פרטוף ופרטוף דאוריך
 שהיה זעיר אנפין כללי ועכשוו נעשה זעיר אנפין פרטיות אבל באדרא רבא קדושה
 קאמר לההוא דלבר שהוא זעיר אנפין דאוריך שנעשה מכל הז"ן דכל הפרטופים והלכות
 לכל הפרטופים על כל הבינות כולם הנעשו יסודות דאוריך שהלכות לכל החכמות של
 כל הפרטופים שנעשו א"ו א"ו עילאין דאוריך שהלכות לכל הכתרים של כל הפרטופים
 שנעשו א"ו דאוריך ולכך קאמר התם לההוא דלבר ולכך קאמר הכא שהיא מתפארת
 ראימא רביה זמינן מיתייא לחחייא לעלמא דתתיא לחחייא חיים נכחיים כקבול נשמתם
 אחר שיקונו לעלות למעלה מקבריהם לעלמא דתתיא שכל נפיו כותאן כפרטופי הרוחב
 והעובי קא עסיק והתם קאמר יתערון מיתייא לכתובת הנוף קודם קבול נשמתם לונסם
 לעלמא דתתיא שלפניו מהם כי התם כפרטופי דאוריך קא עסיק ותדע שהטל הנו' ורד

על גבי רישא דו"ו דאוריך שמתת ת"ת דאימא רכתוב ויתן לך האלהים מטל השמים
 כי שמים נומטריא ו"פ ית' דאלפי'ן שכל אחד נומטריא ע"ל בזה ו"ו דה"ו וא"ו ומ'
 דתיבת מטל היא ו' כה"ת כ"ש הוי ו' ע"ל שצולס שמים ככחאור רבינו זלה"ה בשער
 הפסוקים במהדורא כתר' על פסוק המזכיר דמות לך האלהים מטל השמים ובכונות
 רקעורה שלישית דיום שבת קדש שם קאמר וט"ל דיעקב עיון בראש הספר בפ' על ל'
 אדר' רבא שכחיה וז' הנזכר כאן היא חזרתו דאוריך ע"ל דיעקב שהוא ית' דאלפי'ן
 אבל

טבלת סדר קבלת הל' דצלם חיצוניות לז"א ולנוק'

לנוק'	לז"א	תבונה	יש"ס	
אוי"פ ואוי"מ	אוי"פ ואוי"מ	שבת	בואי כלה ¹ קבלת	פירקין תתאין
אוי"פ אוי"מ בהקפה א'	אוי"פ ואוי"מ	ברכו	ופרוש עד ויכולו א'	פירקין אמצעין
אוי"פ בלבד אוי"מ בהקפה ב'	אוי"פ ואוי"מ	ויכולו ב' אחרי עמידה		פירקין עילאין דנוק'
אוי"פ ואוי"מ	אוי"פ ואוי"מ		קידוש	פירקין עילאין דיש"ס

טבלת סדר קבלת הל' דצלם פנימיות לז"א ולנוק'

לנוק'	לז"א	
ק"ש ועמידה אוי"פ הקפה א' אוי"מ (2)	ק"ש ועמידה אוי"פ ואוי"מ	פירקין תתאין ישסו"ת
מעין שבע אוי"פ הקפה ב' אוי"מ (2)	מעין שבע אוי"פ ואוי"מ	פירקין אמצעין ישסו"ת
אוי"פ אוי"מ דפנימי	קידוש ב-ג' שביעי אוי"פ אוי"מ	פירקין עליונים ישסו"ת

¹ לז"א ולנוק' מ-יש"ס ותבונה בשדה אור פנימי ובהקפת השולחן לז"א ולנוק' אור מקיף.

² ר' שאול סובר אוי"מ דפנימי

אבל עכ"ז רבין שכל אחר משלש טללים כולל חביריו עמו כל חדרים האלו בו ודו"ק והוא יס"ו דאלפי"ן בגומעורא וכל הטללים כלולים בו דהוינו ט"ל היחזק של סעודה של לילה וט"ל האכרסס הנ"ל וזה שכתב חכא ואתמלייה דיקיה רובה לומר שכללים בו כל הטללים ואפשר לומר עוד לפ"ו הא דקאמר ורמינו להארא ועיר אנפין רובה לומר יעקב

ולפיכך הביא פסוק ברכתו סירך יחזק לועקב שיוכלנו בו ב' הטללים ועוד איתא התם ובר הקד תפוזין נהירין מההוא פשט הפסוקים על פסוק ויחן לך אמר סחו ולמקנה השמים ועד קנה השמים כי נומעריא שמי"ס כ' פעמים קנה וקנה

החתון הוא הנקבא שהיא ארנ"ו שכמות מועיר אנפין מאחוריו שהיא ריבוע מ"ה העולה ק"ל וק"ל וארנ"ו נ"ו קל"ה שהוא חמשה פעמים ט"ל עד כאן דבריו בקיבור וכסעודות דיום שבת קדש קאמר התם משלש טללים גומעריא קי"ו שכללים כהו"ה דב"ן וארנ"ו שהם גומעריא קי"ו ועוד איתא התם שר"ק שלשה הטללים גומעריא כ"א שהם ט"ל אותיות דהיי"ה דהיי"ן וט"ל אותיות דעסמ"כ וט"ל דיה"ו דאלפי"ן וביאר הר"ש שהם א' רר"ת הט"ל האסי"ה ור' יודי"ן דעסמ"כ ור' דיה"ו ועל הכ"א הנזכר הוא מ"ש ועתה יגדל כ"א בח ארנ"ו שהם כ"א אותיות דארנ"ו פשוט ומלא ומלא דמלא לכן קאמר הכא וכל חקל תפוזין נהיין מההוא טלח ומ"ש תיבת וכל הוא כמ"ש בני כמה כחינות יש הם ארנ"ו שגומעריא ס"ה וק"ל העולים חמשה פעמים ט"ל ואס"ל אותיות דארנ"ו הכולל שלשה טללים הנז"ל ואס"ט ל' יחזק שהוא המכונה לסעודה דרמערותיא שהוא ט"ל דהיי"ה דהיי"ן שכל ט"ל וט"ל מהם כולל חביריו כזכר שם ועוד איזי אומר דבדיוקא רבא נקט הקדמה אחת והיא כי כל פרטוף ופרטוף שבעולם שהוא בחינת שם אחד משמות הקודש או הוי"ה או אהי"ה או אלהי"ם או ארנ"ו או א"ל או שר"י וכו' כולם כפירוש לכללות אותו הפרטוף כגון הוי"ה דמ"ה שזעיר אנפין שיש בה עסמ"כ וכל שם ושם מעסמ"כ פשוטו כט"ס עליונות דכתב בבחינת ד' אותיותיו ומספרו שהוא כ"ו כמ' רכתב ואחר כך מלאו בחינות אותיות כט' ספירות עליונות רחבמה ומספרו שהוא ע"ב כמ' רחבמה ואחר כך מלאו בחינות אותיות כט' ספירות עליונות דבונה ומספרו שהוא ית"ד כמ' שכבינה שלו וכן כל בחינות הנזכרים באחריותם וכל זה הוא בע"כ וכן כ"ו כמ"כ ככל בחינות הנז' והנה הלא תרע כי כל ט' ספירות וט' ספירות הנז' הם ממש אותה סמ' הלא שהם כחי' אותיות והמ' אותם האותיות ממש הלא בבחינת מספרם וזה אומר וכל חקל תפוזין דככל שם ושם שזעיר אנפין או שכוכבא נהירין מההוא טלח ממספר כל ט"ל וט"ל בו ט"ל דועיר אנפין הם ט"ל אותיות דעסמ"כ אבל הט"ל שומעך לו' מלכויות או לר' מלכויות שזעיר אנפין הם בחינות מספרם לכך אמר נטופין רובה לומר לבחינת מספרים וגם לאירך נירסא דנהרסין נהירין היא היא :

היא עתיקא קדישא שמיר וגניו וחכמתא עיראה סתימא בההוא גורגלתא רבינו ולה"ה פי' חיו עתיקא קדישא אה"ס קאיראיותו כעלם ומתלבש בכתר דאניולת והנה כע"ה ש' ו"ב ש' עתיק